

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

324 WET van 2 augustus 1962, houdende de inwerkingtreding van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (Invoeringswet douanewetgeving).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen in werking te doen treden en enige in de accijnswetgeving en andere wetten voorkomende bepalingen aan te passen aan die wet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Inwerkingtreding van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen

Artikel 1

De Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) treedt in werking met ingang van 1 oktober 1962.

HOOFDSTUK II

Wijziging van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen

Artikel 2

In de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Van de artikelen 111, 112 en 114 vervalt het laatste lid, terwijl het cijfer „1.” voor het overblijvende enig lid van artikel 114 wordt geschrapt.

B. Artikel 115 wordt gelezen:

Artikel 115. Van aan accijns onderworpen goederen welke na aangifte ten invoer ter beschikking van de aangever zijn gesteld tot inslag in accijnsentrepot, is bij niet-zuivering of bij gedeeltelijke zuivering van het voor die goederen afgegeven document, de accijns aan welke de goederen of dat gedeelte daarvan waarvoor het document niet is gezuiverd, binnenslands zijn onderworpen, verschuldigd door degene te wiens name het document is afgegeven.

C. In artikel 116 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het tweede lid wordt vernummerd tot derde lid.

2. Als tweede lid wordt tussengevoegd:

2. Indien de gegevens in het document hoedanigheden van goederen betreffen welke slechts door een onderzoek van een monster van die goederen kunnen worden vastgesteld en die hoedanigheden niet zijn komen vast te staan, worden die goederen voor de berekening van de belasting geacht die hoedanigheid te bezitten, volgens welke het hoogste tarief van belasting van toepassing is.

D. Artikel 117 wordt gelezen:

Artikel 117. 1. Ten aanzien van goederen voor welke voorwaardelijke vrijstelling van belasting wordt genoten, vinden

de artikelen 111—116 overeenkomstige toepassing, met dien verstande, dat de verschuldigheid wordt beperkt tot de belasting van welke de goederen voorwaardelijk zijn vrijgesteld.

2. Zijn de goederen opgenomen in een met de vrijstelling genietende gehouden rekening, dan is bij niet-zuivering of bij gedeeltelijke zuivering van die rekening, de belasting van welke de goederen of dat gedeelte daarvan waarvoor de rekening niet is gezuiverd, voorwaardelijk zijn vrijgesteld, verschuldigd door de vrijstelling genietende.

E. In artikel 118 wordt „artikel 117,” vervangen door: artikel 117, tweede lid.

F. In artikel 123, eerste lid, wordt „krachtens artikel 111, tweede of derde lid,” vervangen door: uit anderen hoofde.

G. In artikel 130 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Voor de tekst van het artikel wordt het cijfer „1.” geplaatst.

2. Als tweede en derde lid worden toegevoegd:

2. De in het eerste lid bedoelde belasting wordt naar het tarief van belasting, geldend op het tijdstip van de afgifte van het document, berekend overeenkomstig de gegevens in het document en met inachtneming van hetgeen bij verificatie van het document en ingevolge andere wettelijke bepalingen is bevonden of vastgesteld. In geval van wijziging van het tarief van belasting wordt de belasting berekend naar het hoogste tarief dat sedert de afgifte van het document of, indien de geldigheidsduur van het document is verlengd, sedert het tijdstip waarop de laatste verlenging heeft plaats gevonden, voor de goederen heeft gegolden.

3. Indien de gegevens in het document hoedanigheden van goederen betreffen welke slechts door een onderzoek van een monster van die goederen kunnen worden vastgesteld en die hoedanigheden niet zijn komen vast te staan, worden die goederen voor de berekening van de belasting geacht die hoedanigheid te bezitten, volgens welke het hoogste tarief van belasting van toepassing is.

H. Na het opschrift „Slotbepalingen” wordt het volgende artikel ingevoegd:

Artikel 220a. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur, in het belang van het bedrijfsleven, onder de nodige voorzieningen ter verzekering van de heffing van de invoerrechten en accijnzen, voor zoveel nodig bij wijze van proef, regelen te geven welke ertoe strekken dat ingevolge deze wet vereiste goederenaangiften kunnen worden gedaan nadat de goederen hun bestemming hebben gevolgd.

HOOFDSTUK III

Intrekking en wijziging van wetten inzake de in-, uit- en doorvoer

Artikel 3

1. De navolgende wetten inzake de in-, uit- en doorvoer worden ingetrokken:

- 1°. de wet van 26 augustus 1822 (*Stb.* 38);
- 2°. de wet van 31 maart 1828 (*Stb.* 10);
- 3°. de wet van 4 april 1870 (*Stb.* 61);
- 4°. de wet van 6 april 1877 (*Stb.* 71);
- 5°. de wet van 28 december 1879 (*Stb.* 250);
- 6°. de wet van 7 december 1896 (*Stb.* 212);
- 7°. de wet van 30 maart 1912 (*Stb.* 135);
- 8°. de wet van 31 december 1915 (*Stb.* 533);
- 9°. de wet van 7 juni 1919 (*Stb.* 318);

- 10°. de wet van 4 december 1920 (*Stb.* 872);
 11°. de wet van 29 december 1922 (*Stb.* 755);
 12°. de wet van 2 juli 1923 (*Stb.* 308);
 13°. de wet van 19 maart 1932 (*Stb.* 110).

2. Hoofdstuk II van de wet van 23 juni 1960 (*Stb.* 262), houdende voorzieningen op het terrein van de invoerrechten en accijnzen ter uitvoering van het Benelux-Unieverdrag en andere internationale overeenkomsten, vervalt.

HOOFDSTUK IV

Voorzieningen inzake de accijnswetgeving

AFDELING I

Wijziging van wetten

Artikel 4

In de Bierwet 1917 (*Stb.* 190) ¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 1, § 5, tweede volzin, 5, 28, § 2, 29, § 1, laatste volzin en § 2, 30—32, 34, 35, 38, 39, laatste lid, 41 en 44—46 vervallen.

B. Artikel 8 wordt gelezen:

Artikel 8. De inhoudsruimte der werktuigen, bedoeld in artikel 2, letter *e*, wordt ambtelijk opgenomen.

C. In artikel 13, § 3, vervalt „volgens artikel 8”.

D. In artikel 40, eerste lid, vervalt „artikel 8, laatste twee leden en van”.

E. Artikel 40, tweede lid, wordt gelezen:

Gelijke straf wordt opgelegd bij overtreding van de artikelen 10, 14, § 2, tweede lid, 17, § 2, tweede lid, 18, 20, § 1 en § 3 en 21, § 3.

F. In artikel 43, tweede lid, wordt „De laatste twee leden van artikel 39 zijn” vervangen door: Het laatste lid van artikel 39 is.

Artikel 5

1. In de wet van 20 juni 1862 (*Stb.* 62) ²⁾, houdende bepalingen omtrent de accijns op het binnenlands gedistilleerd, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 10, 32, § 2, 48, § 5, 50, § 3 en § 4, 51, § 3, 52, § 1, letter *e*, 67, §§ 2—4, 84, § 2, 94, § 4, 97, 98, § 1 en § 3, 109, § 1, eerste volzin, § 3 en § 4, 111, § 5, 114, § 2, 115, §§ 1, 2 en 3, laatste volzin, 117, § 3, 118, § 2, 119, § 1, 120, § 2, laatste volzin, 125, § 2 en § 4, 126, § 3, 126bis, § 2, 127, 129—131, 132, letters *a—c*, 133, § 1, § 14, §§ 22—27, §§ 30—31bis, 133bis, 134 en 135, § 2 en § 3 vervallen.

B. In artikel 11 wordt „de drie voorgaande artikelen” vervangen door: de artikelen 8 en 9.

C. In artikel 15, § 2, vervalt de verwijzing naar artikel 10.

D. Artikel 49 wordt gelezen:

Artikel 49. § 1. De inhoudsruimte der werktuigen, bedoeld in artikel 13, § 1, onderdelen *n—v* wordt ambtelijk opgenomen.

§ 2. De belanghebbende kan vorderen dat de opneming van de inhoudsruimte der stoomvaten door vulling met aardappelen geschiedt.

§ 3. Van nieuwe, bijgeplaatste of veranderde werktuigen, vallende onder § 1, mag geen gebruik worden gemaakt, voordat hun inhoudsruimte ambtelijk is opgenomen.

E. In artikel 52, § 1, wordt de puntkomma aan het slot van letter *d* vervangen door een punt; in § 2 vervalt „, en in het geval, bedoeld bij letter *e*, dadelijk bij het instellen van de bekeuring”.

In § 3 wordt de komma na het woord „ambtenaar” vervangen door een punt en vervalt het daarop volgende zinsdeel.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 juni 1951 (*Stb.* 215).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 december 1956 (*Stb.* 646).

F. In het opschrift boven artikel 82 wordt „vrijdom, terug-gave” vervangen door: vrijstelling.

F₁. In artikel 82, § 3, letter *c*, wordt „vrijdom” vervangen door: vrijstelling.

F₂. In artikel 87, § 1, letter *i*, wordt „vrijdom” vervangen door: vrijstelling.

G. Artikel 91, § 4, wordt gelezen:

§ 4. De accijns van het uitgeslagen gedistilleerd kan met een bij algemene maatregel van bestuur te regelen bedrag worden verminderd, als vergoeding voor renteverlies en voor gevaar van onverhaalbaarheid.

H. In artikel 100, § 2, wordt „zijn de §§ 3 en 4 van artikel 94” vervangen door: is § 3 van artikel 94.

IJ. In het opschrift boven artikel 102 wordt „vrijdom” vervangen door: vrijstelling.

K. In artikel 102 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In paragraaf 1 wordt „vrijdom” vervangen door: vrijstelling.

2. In paragraaf 2 wordt „zijn de §§ 3 en 4 van artikel 94 en § 3 van artikel 95” vervangen door: zijn artikel 94, § 3 en artikel 95, § 3.

L. Artikel 107 wordt gelezen:

Artikel 107. Binnenlands gedistilleerd is vatbaar voor opslag in publiek en particulier accijnsentrepot. In een particulier accijnsentrepot wordt voorraadscontrole uitgeoefend.

M. In artikel 108 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In de aanhef vervalt „publiek of”.

2. In letter *f* wordt „vrijdom” vervangen door: vrijstelling.

3. In letter *h* vervalt „, voor zoveel het particulier entrepot betreft,”.

N. In artikel 109 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In paragraaf 1 wordt na letter *e* ingevoegd: van het vorig artikel.

2. In paragraaf 2 vervalt de verwijzing naar de artikelen 97 en 98.

O. In artikel 113, § 2, letter *b*, vervalt „, vallende onder § 1 van artikel 115, of”.

P. In artikel 114, § 1, letter *a*, wordt „vrijdom” vervangen door: vrijstelling.

Q. Artikel 117, § 2, wordt gelezen:

§ 2. Wanneer bij uitslag, vervoer of inslag van gedistilleerd, een der tegenwoordig zijnde ambtenaren geen genoegen neemt met de gemerkte inhoudsruimte, wordt die ambtelijk opgenomen.

R. In artikel 119, § 2, vervalt „mede”.

S. In artikel 123, § 1, wordt „peiling” vervangen door: opneming.

T. In artikel 124 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In paragraaf 1 wordt „peilbewijs” vervangen door: bewijs van opneming.

2. In paragraaf 2, letter *a*, wordt: „peilbewijzen, vallende onder § 1 van artikel 115, of” vervangen door: bewijzen van opneming.

3. In paragraaf 2, letter *b*, wordt „peiling” vervangen door: opneming.

U. In artikel 125 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In paragraaf 1 wordt „aan te peilen” vervangen door: op te nemen.

2. In paragraaf 3 wordt „peilingen” vervangen door: opnemingen.

V. In artikel 126bis, § 1, vervalt „niet vallende onder § 1 van artikel 115, en” en wordt na „peiling” ingevoegd: „opneming.”

W. In artikel 133 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In paragraaf 13 vervalt de laatste volzin.

2. In paragraaf 15 wordt „de §§ 1 en 13” vervangen door § 13.

3. Paragraaf 32 wordt gelezen:

Het niet verschaffen van de benodigde werktuigen, gereedschappen en andere voorwerpen, van werkvolk of medewerking en het niet voldoen in andere opzichten aan, of het overtreden van artikel 45, § 2, artikel 47, § 2, artikel 48, §§ 3 of 4, artikel 51, §§ 1 of 2, artikel 67, § 1, artikel 79 of artikel 120, § 1 met een boete van ten hoogste driehonderd gulden.

Deze boete komt in de gevallen, voorzien bij artikel 48, § 3, artikel 67, § 1 en artikel 120, § 1, ten laste van de gebruiker van het pand waarin de overtreding plaats heeft, en in de overige gevallen ten laste van degene aan wie de verplichtingen die niet zijn vervuld, bij de betrokken artikelen zijn opgelegd.

X. In artikel 135, § 1, wordt „de artikelen 133 en 134” vervangen door: artikel 133.

Y. In artikel 137, § 1, vervalt „volgens artikel 49, § 5”.

2. In de wet van 1 mei 1863 (*Stb.* 47)¹⁾, houdende nadere bepalingen omtrent de accijns op het gedistilleerd, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 5 en 6, § 3 vervallen.

B. In artikel 3, § 1, wordt „Behalve tot verbruik, tot doorvoer of tot opslag in entrepot, volgens de voormelde Algemeene wet van 26 Augustus 1822” vervangen door: Behalve ten invoer tot verbruik, ten doorvoer of tot opslag in douane-entrepot.

C. Artikel 3, § 2, wordt gelezen:

§ 2. Buitenlands gedistilleerd kan slechts in accijnsentrepot worden opgeslagen indien het volgens § 1 vatbaar is voor inslag onder doorlopend krediet.

D. In artikel 4, § 2, wordt „op den volgbrief, af te geven overeenkomstig de voorschriften der meergenoemde Algemeene wet” vervangen door: op het document, af te geven overeenkomstig de wettelijke bepalingen dienaangaande.

3. In de wet van 7 juli 1865 (*Stb.* 80)²⁾, houdende nadere bepalingen nopens de accijns op het gedistilleerd, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 4, 6 en 8—11 vervallen.

B. Artikel 5 wordt gelezen:

Artikel 5. Buitenlands gedistilleerd is vatbaar voor opslag in publiek en particulier douane-entrepot. In een particulier douane-entrepot wordt voorraadscontrole uitgeoefend. Artikel 110 van de wet van 20 juni 1862 (*Stb.* 62) is van toepassing.

4. In de wet van 6 april 1877 (*Stb.* 70)³⁾, houdende nadere bepalingen omtrent de accijns en het invoerrecht op gedistilleerd, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 3 wordt gelezen:

1. Er wordt doorlopend krediet verleend voor het invoerrecht van het buitenland gedistilleerd, dat ter bewerking hier

te lande in een distilleerderij of branderij onder krediet voor de accijns wordt ingeslagen met de bestemming om na bewerking weder te worden uitgevoerd.

2. Het in het vorige lid bedoelde krediet wordt alleen verleend voor onvermengde ethylalcoholhoudende vloeistoffen.

B. In artikel 5, derde lid, vervalt „en bij het niet gezuiverd terugkomen van een consent tot uitvoer of vervoerbiljet voor uitgeslagen gedistilleerd.”

C. Artikel 6 vervalt.

5. Artikel 10 van de wet van 23 december 1886 (*Stb.* 1929, 446), houdende nadere bepalingen omtrent de accijns op het gedistilleerd, vervalt.

6. In de wet van 31 december 1898 (*Stb.* 1929, 446), houdende nadere bepalingen omtrent de accijns op het gedistilleerd, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 3 vervalt.

B. In artikel 2 wordt „artikel 67, § 1, § 2, § 3 of § 4,” vervangen door: artikel 67, § 1.

7. In de wet van 30 december 1901 (*Stb.* 1929, 446), houdende nadere bepalingen omtrent de accijns op het gedistilleerd, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 2 vervalt de vermelding van artikel 10 van de wet van 20 juni 1862 (*Stb.* 62).

B. De artikelen 3, 5, tweede lid, en 6 vervallen.

8. In de wet van 18 juli 1904 (*Stb.* 190)¹⁾, houdende nadere bepalingen omtrent de accijns op het gedistilleerd, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 1 wordt „vrijdom” vervangen door: vrijstelling.

B. De artikelen 2, 3, 5 en 6 vervallen.

9. In de wet van 30 december 1910 (*Stb.* 377)²⁾, houdende bepalingen omtrent het belasten van houtgeest, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 4 wordt „vrijdom” vervangen door: vrijstelling.

B. De artikelen 6—8 vervallen.

10. De artikelen 3 en 4 van de wet van 2 maart 1916 (*Stb.* 95)³⁾, houdende verbodsbepalingen betreffende het bereiden van alcoholische vloeistoffen, vervallen.

11. Artikel 2 van de wet van 24 december 1921 (*Stb.* 1929, 446), houdende nadere bepalingen betreffende de uitvoer ter zee van binnenlands gedistilleerd, onder genot van afschrijving van de accijns, en de doorvoer van buitenland gedistilleerd, vervalt.

12. In de wet van 19 mei 1922 (*Stb.* 1929, 446), houdende nadere bepalingen tot verzekering van de accijns op het gedistilleerd, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 10, 15 en 21—24 vervallen.

B. In artikel 17, eerste lid, no. 3°, wordt de komma na het woord „gelebiljet” vervangen door een puntkomma en vervalt het daarop volgende zinsdeel.

C. In artikel 18 vervalt „alsmede hij die, in strijd met artikel 15, opdracht geeft een van buitenslands aangebracht of aan te brengen distilleertoestel onder een andere benaming aan te geven.”

13. In de wet van 10 juni 1926 (*Stb.* 179)⁴⁾ inzake de heffing van belasting van propylalcohol en iso-propylalcohol, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 2, derde lid, vervallen de woorden „buiten het

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 4 december 1957 (*Stb.* 517).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 12 februari 1960 (*Stb.* 44).

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 2 oktober 1948 (*Stb.* I 436).

⁴⁾ Laatstelijk gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 12 februari 1960 (*Stb.* 44).

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 december 1958 (*Stb.* 653).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 juni 1951 (*Stb.* 215).

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 15 juni 1951 (*Stb.* 215).

terrein aangewezen ingevolge artikel 162 der Algemeene wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* no. 38)."

B. In artikel 5, eerste lid, wordt „particulier entrepot” vervangen door: particulier douane- of accijnsentrepot.

C. Artikel 6 vervalt.

14. In de wet van 23 mei 1951 (*Stb.* 168), houdende maatregelen inzake andere alcoholen dan ethylalcohol, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 7 wordt „particulier entrepot” vervangen door: particulier douane- of accijnsentrepot.

B. De artikelen 8 en 9 vervallen.

Artikel 6

1. In de wet van 31 december 1908 (*Stb.* 448), inzake vrijdom van de accijns voor de suiker, gebezigd voor de bereiding van goederen, die niet zijn bestemd tot inwendig gebruik door de mens, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 2 en 3 vervallen.

B. In artikel 1 wordt „vrijdom” vervangen door: vrijstelling.

2. In de Suikerwet 1924 (*Stb.* 425)¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 3, 4, 5, *5bis*, 10, 11, 27, leden 2 en 3, 39, 40, § 1, tweede volzin, 41, 42, 49, tweede volzin, 59, tweede lid, 60, 68, § 2, 69, 70, 73, 74, § 3, eerste en tweede volzin, 79, 84, 85—87, 90, § 1, § 3, § 5, § 8, § 10 en § 12, en 91—93 vervallen.

B. Artikel 1, § 2, wordt gelezen:

§ 2. Voor grotere of kleinere hoeveelheden dan 100 kg wordt de accijns naar evenredigheid berekend.

C. Artikel 8, tweede lid wordt gelezen:

Is dit niet het geval dan is de accijns voor de gehele in het colis vervatte hoeveelheid naar de maatstaf voor de daarin bevonden hoogst belaste suiker verschuldigd.

D. Artikel 9 wordt gelezen:

Artikel 9. 1. Suiker, met uitzondering van melado, melasse, stroop en andere suikerhoudende vloeistoffen, is vatbaar voor opslag in publiek of particulier douane- of accijnsentrepot; buitenlandse melado, melasse, stroop en andere suikerhoudende vloeistoffen zijn vatbaar voor opslag in publiek of particulier douane-entrepot.

2. Ten aanzien van suiker, voorhanden in particulier douane- of accijnsentrepot, wordt voorraadscontrole uitgeoefend.

3. Het tweede lid geldt niet voor geraffineerde suiker en voor rechtstreeks uit zeeschepen gekomen ruwe suiker.

E. In artikel 45, §§ 1 en 3 wordt „opneming” vervangen door: peiling.

F. In artikel 58 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In paragraaf 2 vervalt „, 39”.

2. In paragraaf 3 wordt „39, 40, 41 en 42” vervangen door: 40.

G. In artikel 62, § 1, eerste volzin, wordt „opneming” vervangen door: peiling.

H. In artikel 74, § 3, derde volzin, wordt „Zij” vervangen door: De ambtenaren.

IJ. Artikel 81, § 1, wordt gelezen:

§ 1. Neemt een belanghebbende geen genoegen met de soort, het gehalte of de zuiverheidsfactor, zoals die bij heropneming zijn vastgesteld, dan geeft hij daarvan binnen twee werkdagen nadat hem van de uitkomst van de heropneming

mededeling is gedaan, schriftelijk kennis aan de inspecteur in wiens ambtsgebied de heropneming plaats had. Deze zendt dan verzegelde monsters aan de commissie van scheikundigen.

K. In artikel 88, §§ 2 en 3, wordt „vrijdom” vervangen door: vrijstelling.

L. Artikel 90, § 11, wordt gelezen:

§ 11. Het niet voldoen aan de voorschriften van artikel 29, § 1, de artikelen 30, 32, 33, 36, 43, 54, 55, 56, 59, 61, artikel 62, § 1, tweede lid, artikel 66, tweede lid of artikel 71 met een boete ten laste van de fabrikant of raffina-deur, van ten hoogste vijfhonderd gulden, behoudens het bepaalde bij § 6 van dit artikel.

3. De artikelen 1—3 van de wet van 1 augustus 1930 (*Stb.* 354), inzake de heffing van een compenserend invoerrecht op sommige soorten suiker, vervallen.

Artikel 7

In de Tabakswet (*Stb.* 1921, 712¹⁾) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 31, vierde lid, 36, 46, eerste lid, laatste volzin, 48, 49, 58, 61, 65, 66 en 75—80 vervallen.

B. Artikel 6 wordt gelezen:

Artikel 6. 1. De accijns van tabaksfabrikaten welke tot verbruik worden uitgeslagen, is verschuldigd door:

a. de fabrikant, bij uitslag uit de fabriek;

b. de beheerder van een particulier accijnsentrepot, bij uitslag uit zodanig entrepot;

c. degene die de uitslag verricht, bij uitslag uit publiek accijnsentrepot.

2. De verhoging, bedoeld in artikel 45, tweede lid, is verschuldigd door de handelaar.

C. Artikel 35 wordt gelezen:

Artikel 35. Tot verbruik bereide tabak is vatbaar voor opslag in publiek of particulier douane- of accijnsentrepot. Een particulier entrepot wordt slechts gevestigd in de door Onze Minister van Financiën aan te wijzen gemeenten.

D. Artikel 37 wordt gelezen:

Artikel 37. 1. Tot verbruik bereide tabak kan uit een accijnsentrepot worden uitgeslagen met de volgende bestemmingen:

a. voor binnenlands verbruik;

b. tot uitvoer naar het buitenland;

c. tot opslag in een ander accijnsentrepot;

d. tot inslag in een fabriek waarvoor een bedrijfsvergunning is verleend.

2. De uitslag met bestemming voor binnenlands verbruik geschiedt, in afwijking van artikel 36 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31), zonder aangifte, doch is slechts toegestaan, indien de goederen overeenkomstig de voorschriften zijn verpakt en van de vereiste zegels voorzien, behoudens de krachtens artikel 13 toegelaten uitzonderingen.

3. Op de uitslagen met de in het eerste lid, onder b, c en d genoemde bestemmingen is artikel 29, derde en vierde lid van overeenkomstige toepassing.

E. In de artikelen 50, derde lid, en 51, tweede lid, wordt „een der in artikel 79 bedoelde personen” tweemaal vervangen door: een ambtenaar, belast met het opsporen van bij deze wet strafbaar gestelde feiten.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de Koninklijke besluiten van 12 februari 1960 (*Stb.* 44) en van 21 december 1961 (*Stb.* 442).

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 december 1953 (*Stb.* 585).

F. Na artikel 57 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 57a. Bij of krachtens deze wet omtrent het vervoer, de uitslag, de inslag of het voorhanden hebben van aan accijns onderworpen goederen vastgestelde bepalingen gelden, in afwijking van artikel 24 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen ook voor goederen die zich bevinden op het terrein van toezicht of op het met betrekking tot die goederen krachtens artikel 21, derde lid, van die wet aangewezen terrein.

G. In artikel 68 vervalt de vermelding van artikel 16, laatste lid.

H. In artikel 70 wordt „37, derde lid” vervangen door: 37, tweede en derde lid.

IJ. In artikel 73 wordt „de artikelen 21, 31, 32 en 46” vervangen door: de artikelen 32 en 46.

Artikel 8

In de wet van 15 juni 1951 (*Stb.* 215)¹⁾, houdende goedkeuring en uitvoering van het op 18 februari 1950 te 's-Gravenhage tussen Nederland, België en Luxemburg gesloten verdrag tot unificatie van accijnzen en van het waarborgrecht, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 21, onderdelen B, C, D, G, H, M en Q, letter a, 22, tweede lid en 36—38 vervallen.

B. In artikel 20, tweede lid, letter a, wordt „algemeen, publiek of particulier entrepot” vervangen door: publiek of particulier entrepot.

C. In artikel 21 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In onderdeel A wordt artikel 1, § 4, gelezen:

§ 4. Voor grotere of kleinere hoeveelheden dan 100 kg wordt de accijns naar evenredigheid berekend.

2. In onderdeel K wordt „opneming” vervangen door: peiling.

3. Onderdeel Q, letter e, wordt gelezen:

Artikel 90, § 11, wordt gelezen:

§ 11. Het niet voldoen aan de voorschriften van artikel 29, § 1, de artikelen 30, 32, 33, 36, 43, 54, 55, 56, 59, artikel 62, § 1, tweede lid, artikel 66, tweede lid of artikel 71 met een boete ten laste van de fabrikant of raffinadeur, van ten hoogste vijfhonderd gulden, behoudens het bepaalde bij § 6 van dit artikel.

D. In artikel 22, eerste lid vervalt „, entrepots, ”.

AFDELING II

Algemene bepalingen inzake de accijnzen

Artikel 9

Goederenaangiften en documenten, betrekking hebbende op aan accijns onderworpen goederen, zijn in alle gevallen, en zo nodig meermalen, aan verificatie onderworpen. De te betalen, af te schrijven of terug te geven accijns wordt berekend overeenkomstig de gedane goederenaangifte en met inachtneming van hetgeen bij verificatie van die aangifte of van het daarop afgegeven document is bevonden.

Artikel 10

1. Ten aanzien van alle geldboeten, welke zijn bedreigd in de wetten, gewijzigd bij de artikelen 4—8, geldt een minimum van vijftig cent. In de gevallen waarin die wetten de geldboete op een vast bedrag of op een bedrag verband houdende met de ontdoken belasting bepalen, geldt dat bedrag als maximum.

2. De in die wetten voorkomende bepalingen met betrekking tot de verbeurdverklaring, blijven buiten toepassing.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 12 februari 1960 (*Stb.* 44).

Artikel 11

De bij het in werking treden van deze wet bestaande algemene maatregelen van bestuur uitsluitend of mede gegrond op wetten, gewijzigd bij de artikelen 4—8, regelende onderwerpen welke regeling bij de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen aan de Kroon is opgedragen of voorbehouden, worden geacht uitsluitend of mede te zijn gegrond op genoemde Algemene wet.

HOOFDSTUK V

Voorzieningen inzake de overige wetgeving

Artikel 12

1. De bepalingen van Titel VI van het vierde Boek van het Wetboek van Strafvordering, artikel 56, eerste en tweede lid, van de Wet op de rechterlijke organisatie en het beleid der justitie, en artikel 14a, derde lid, van het Wetboek van Strafrecht blijven ten aanzien van strafzaken betreffende de douane en de accijnzen buiten toepassing, behoudens voor zaken waarin reeds het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek is gevorderd of een dagvaarding ter terechtzitting in eerste aanleg is uitgebracht.

2. In artikel 473 van het Wetboek van Strafvordering blijft de zinsnede „en van de artikelen 528, 530 en 531” buiten toepassing, voor zoveel Titel VI van het vierde Boek van dat wetboek buiten toepassing is verklaard.

Artikel 13

In artikel 64, tweede lid, letter b, van het Wetboek van Strafvordering wordt na „artikel 27, tweede lid, van de Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag”, ingevoegd: artikel 168, tweede lid, en artikel 172, eerste lid, van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31), indien voor wat de laatste twee feiten betreft nog geen vijf jaren zijn verlopen sedert de verdachte ter zake van een van die feiten onherroepelijk tot gevangenisstraf is veroordeeld.

Artikel 14

In artikel 4 van de wet van 28 juni 1876 (*Stb.* 150)¹⁾, houdende maatregelen tegen het gevaar, hetwelk door de in-, door- en vervoer van vergiftigde stoffen kan ontstaan, wordt „de ambtenaren der in- en uitgaande regten en accijnzen” vervangen door: de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

Artikel 15

Artikel 7 van de wet van 15 april 1886 (*Stb.* 64)²⁾ tot invoering van het „Wetboek van Strafrecht” vervalt.

Artikel 16

In artikel 3 van de wet van 26 oktober 1889 (*Stb.* 135)¹⁾ tot vaststelling van bepalingen tegen het vissen door opvarenden van vreemde vaartuigen in de territoriale wateren van het Rijk, wordt „de ambtenaren der recherche te water” vervangen door: de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

Artikel 17

In artikel 14 van de wet van 15 april 1891 (*Stb.* 84)¹⁾, houdende bepalingen ter uitvoering van de op 16 november 1887 te 's-Gravenhage gesloten internationale overeenkomst, strekkende tot het tegengaan van de misbruiken, voortvloeiende uit de verkoop van sterke drank onder de vissers op de Noordzee, buiten de territoriale wateren, goedgekeurd bij de wet van 7 augustus 1888 (*Stb.* 123) en tot het tegengaan van soortgelijke misbruiken in de territoriale wateren des Rijks, wordt „de ambtenaren der recherche te water” vervangen door: de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 juni 1925 (*Stb.* 308).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 5 juli 1921 (*Stb.* 841).

Artikel 18

In de Phosphorluciferswet 1901 (*Stb.* 133) ¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 10, tweede lid, wordt gelezen:

2. De aangehouden lucifers worden behandeld op de voet van artikel 214 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31), met dien verstande, dat de belanghebbende de bevoegdheid zal worden geboden tot dadelijke terugvoer.

B. Artikel 10, derde lid, wordt gelezen:

3. Tenzij de belanghebbende gebruik maakt van de bevoegdheid, gegeven in het tweede lid, tot dadelijke terugvoer, nemen de ambtenaren onverwijld en met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid van artikel 7 monsters van de aangehouden lucifers.

C. Artikel 11, tweede lid, wordt gelezen:

2. Indien bij het in artikel 9 bedoelde onderzoek blijkt, dat in het onderzochte monster phosphorlucifers voorkwamen dan wordt met de overeenkomstig artikel 214 van de Algemene wet inzake de douane en accijnzen in bewaring genomen lucifers gehandeld, zoals bij dat artikel is bepaald.

Artikel 19

In artikel 17 van de Schepenwet (*Stb.* 1909, 219) ²⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In het eerste lid wordt „ambtenaren met de in- en uitklaring belast” vervangen door: ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

B. Het vierde lid wordt gelezen:

4. Het is de kapitein verboden met zijn schip een reis te ondernemen, wanneer en zolang het op grond van het bepaalde in het eerste, tweede of vierde lid van het vorige artikel door een ambtenaar der scheepvaartinspectie is aangehouden, of zo lang als door de betrokken ambtenaren der invoerrechten en accijnzen geen expeditie is verleend.

Artikel 20

In artikel 6 van de Absintwet (*Stb.* 1909, 402) ³⁾ vervalt vóór de tekst van het eerste lid het cijfer „1.” en vervalt het tweede lid.

Artikel 21

Artikel 1bis, letter c, van de Uitvoerverbodenwet 1914 (*Stb.* 344) ⁴⁾ wordt gelezen:

c. het opnemen, aanbrengen of aanwezig hebben van goederen waarvan het niet aannemelijk is, dat zij bestemd zijn om hier te lande te blijven, in, aan of op enig vervoermiddel, terwijl dit zich bevindt op of buitenwaarts van de plaats, waar, alvorens het naar het buitenland mag vertrekken, de douaneformaliteiten bij het uitgaan moeten worden vervuld.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 juni 1925 (*Stb.* 308).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 31 december 1952 (*Stb.* 678).

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 mei 1958 (*Stb.* 296).

⁴⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 juni 1950 (*Stb.* K 258).

Artikel 22

In artikel 27 van de Wet op Woonwagens en Woonschepen (*Stb.* 1918, 492) ¹⁾ wordt „dienstdoende binnen den afstand van de Rijksgrens, aangewezen ingevolge artikel 177 der wet van 26 Augustus 1822 (*Staatsblad* nr. 38), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 April 1916 (*Staatsblad* nr. 175)” vervangen door: dienstdoende binnen het terrein van toezicht aangewezen krachtens artikel 20 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31).

Artikel 23

Artikel 95 van de Veewet (*Stb.* 153) ²⁾ vervalt.

Artikel 24

In de Zeebrievenwet 1926 (*Stb.* 178) ³⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 11, derde lid, wordt gelezen:

3. Bij de aankomst in Nederland wordt de voorlopige zeebrief, als bedoeld in het eerste lid, door de betrokken ambtenaren der invoerrechten en accijnzen ingetrokken.

B. Artikel 14, eerste lid, eerste volzin, wordt gelezen:

Alle kapiteins van zeeschepen, zowel Nederlandse als vreemde, zijn gehouden bij het in- of uitvaren van Nederlandse zeehavens of zeegaten, een geldige zeebrief of een ander geldig bewijs der nationaliteit van hun schip te vertonen aan de betrokken ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

C. Artikel 14, tweede lid, wordt gelezen:

2. Ongeldige zeebrieven, waaronder begrepen vervallen zeebrieven, worden door de betrokken ambtenaren der invoerrechten en accijnzen ingetrokken.

Artikel 25

In de Waardewet 1927 (*Stb.* 17) ⁴⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De paragrafen A, B, C, E en F vervallen.

B. In artikel 14 wordt „bij de bepaling van de waarde” vervangen door: bij de bepaling van de waarde op de voet van het zesde hoofdstuk van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31).

C. In artikel 16 wordt „de toepassing van deze wet” vervangen door: de toepassing van het zesde hoofdstuk van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen en van deze wet.

Artikel 26

In de Wet op sera en vaccins (*Stb.* 1927, 91) ¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 3, 2°, wordt gelezen: 2°. de invoer of de doorvoer verbieden of de invoer slechts voorwaardelijk toestaan.

B. Artikel 8, derde lid, vervalt.

Artikel 27

In artikel 1 van de Haringwet 1927 (*Stb.* 387) ¹⁾ wordt „ambtenaar der Invoerrechten” vervangen door: ambtenaar der invoerrechten en accijnzen; voorts wordt „den Dienst der Invoerrechten” vervangen door: de administratie van 's rijks belastingen.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 mei 1958 (*Stb.* 296).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 januari 1961 (*Stb.* 19).

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 februari 1949 (*Stb.* J 95).

⁴⁾ Laatstelijk gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 19 december 1947 (*Stb.* H 439).

Artikel 28

In de Opiumwet (*Stb.* 1928, 167) ¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 5 wordt „entrepôts” vervangen door: douane-entrepots.

B. In artikel 13 vervalt vóór de tekst van het eerste lid het cijfer 1 en vervalt het tweede lid.

Artikel 29

Artikel 33 van de Besmettelijke Ziektenwet (*Stb.* 1928, 265) ²⁾ vervalt.

Artikel 30

In de wet van 31 mei 1929 (*Stb.* 276) ³⁾ houdende bepalingen betreffende de in- en doorvoer van kippe- en eendeëieren, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 2 wordt gelezen:

Artikel 2. In strijd met het vorige artikel ingevoerde of ten invoer aangegeven eieren worden met hun verpakking aangehouden, met dien verstande, dat de belanghebbende de bevoegdheid zal worden geboden tot dadelijke terugvoer, dan wel om de niet als uit Nederland afkomstig gestempelde eieren alsnog ten spoedigste van het ingevolge het vorige artikel vereiste stempel te voorzien of te doen voorzien.

B. In artikel 3 vervalt het tweede lid en wordt het derde lid vernummerd tot 2.

Artikel 31

Artikel 8 van de Wet op de Strandvonderij (*Stb.* 1931, 321) ⁴⁾ wordt gelezen:

Artikel 8. De strandvonder draagt zoveel mogelijk zorg, dat de ter zake geldende wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen zowel door hem als door anderen worden nageleefd.

Artikel 32

In de Wet op de belasting van minerale oliën (*Stb.* 1931, 527) ⁵⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 1bis, 2, zesde lid, 2bis, tweede lid, 3, 5, derde lid, 6, tweede lid, laatste volzin en laatste lid, 8, 10 en 11—13 vervallen.

B. In artikel 1, eerste lid, wordt „entrepot” vervangen door: douane-entrepot.

C. Artikel 4, derde en vierde lid, worden gelezen:

De verkregen benzine moet worden opgeslagen in een tot de inrichting behorend fictief accijnsentrepot.

De bepalingen van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) inzake accijnsentrepots zijn op dat entrepot van toepassing, met dien verstande dat het bijzonder invoerrecht, waaraan benzine is onderworpen, te dezen als een accijns wordt aangemerkt.

D. In de tweede leden van de artikelen 6b, 6c en 6d vervalt driemaal „en zesde”.

Artikel 33

In de Crisisuitvoerwet (*Stb.* 1931, 553) ⁶⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 1 wordt gelezen:

Artikel 1. Onder uitvoer verstaat deze wet:

Het brengen van goederen buiten het vrije verkeer hier te lande, uitvoer uit accijnsentrepots en doorvoer uit fabrieksentrepots, als bedoeld in de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) hieronder begrepen.

B. Artikel 7 vervalt.

Artikel 34

In de Retorsiewet 1933 (*Stb.* 417) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 2 wordt gelezen:

Artikel 2. Ten aanzien van het bijzonder invoerrecht als bedoeld in artikel 1, eerste lid, letter b, waaraan de invoer van bepaalde goederen is onderworpen, zijn de bepalingen met betrekking tot de heffing van invoerrechten van toepassing, als ware dat bijzonder invoerrecht als invoerrecht opgenomen in het Tarief van invoerrechten, voor zover daarvan in deze wet of in de daarop gegronde bepalingen niet wordt afgeweken.

B. Artikel 5 wordt gelezen:

Artikel 5. Een verbod van invoer krachtens het bepaalde in artikel 1 zal niet gelden voor goederen, welke worden ingevoerd met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van invoerrecht onder voorwaarde van wederuitvoer, dan wel weder worden ingevoerd met gehele of gedeeltelijke vrijstelling van invoerrecht door of ten behoeve van degene die de goederen heeft uitgevoerd, een en ander voor zover aan de voorwaarden voor deze vrijstellingen wordt voldaan.

C. In artikel 6 wordt „Bij aangifte met bestemming ten wederuitvoer of tot opslag in entrepôt van buitenlandsche goederen” vervangen door: Bij aangifte ten doorvoer of tot opslag in douane-entrepot van binnen het rijk gebrachte goederen.

D. Artikel 9 vervalt.

Artikel 35

Artikel 7 van de Wet Internationaal Betalingsverkeer 1934 (*Stb.* 583) wordt gelezen:

Artikel 7. Onder invoer wordt uitsluitend verstaan het brengen van goederen in het vrije verkeer, opslag van goederen in een accijnsentrepot of in een fabrieksentrepot, als bedoeld in de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) daaronder begrepen, voor zover niet bij een verdrag of bij of krachtens een algemene maatregel van bestuur anders is bepaald.

Artikel 36

In de wet van 28 juni 1935 (*Stb.* 381) ¹⁾, houdende bepalingen inzake bezwaar en beroep met betrekking tot de heffing van invoerrechten, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. De artikelen 1, 2, eerste en tweede lid, 3, 7 en 10 vervallen.

B. In artikel 2, derde lid, wordt „Indien het beroepschrift” vervangen door: Indien een beroepschrift, gericht tegen een ingevolge artikel 108 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen gedane uitspraak.

Artikel 37

Artikel 2, letter c, van de Uitvoerverbodenwet 1935 (*Stb.* 599) ²⁾ wordt gelezen:

c. het opnemen, aanbrengen of aanwezig hebben van goederen, welke kennelijk ten uitvoer naar zodanig land bestemd zijn, in, aan of op enig vervoermiddel, terwijl zich dit bevindt op of buitenwaarts van de plaats, waar, alvorens het naar het buitenland mag vertrekken de douaneformaliteiten bij het uitgaan mochten worden vervuld.

Artikel 38

In artikel 16 van de Warenwet 1935 (*Stb.* 793) ²⁾ wordt als tweede lid opgenomen:

2. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur in het belang van de volksgezondheid de doorvoer te verbieden van waren, waarvan de invoer in dat belang krachtens het eerste lid, onder a, is verboden.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 12 februari 1960 (*Stb.* 44).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 mei 1958 (*Stb.* 296).

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 28 juli 1958 (*Stb.* 408).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 mei 1958 (*Stb.* 296).

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 20 mei 1955 (*Stb.* 213).

⁴⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 3 juli 1957 (*Stb.* 250).

⁵⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 december 1961 (*Stb.* 443).

⁶⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 maart 1932 (*Stb.* 87).

Vaststelling, wijziging of intrekking van een algemene maatregel van bestuur in dit lid bedoeld, komt tot stand op voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid in overeenstemming met Onze Ministers van Economische Zaken en van Landbouw en Visserij.

Artikel 39

In de Vogelwet 1936 (*Stb.* 700)¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In de artikelen 7, 9 en 11, eerste lid, wordt na „in te voeren” ingevoegd: „door te voeren.”

B. In de artikelen 11, tweede lid, en 19, tweede lid, wordt na „invoeren” ingevoegd: „doorvoeren.”

C. In artikel 15 wordt „ten vervoer aanbieden en invoeren” vervangen door: ten vervoer aanbieden, invoeren en doorvoeren.

D. In artikel 30 wordt „de ambtenaren van invoerrechten en accijnzen” vervangen door: de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

Artikel 40

In de Zegelwet 1917 (*Stb.* 1937, 406)²⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 40c, 4°, wordt „in entrepot worden opgeslagen of ingevolge wettelijke bepalingen op den in-, uit- en doorvoer tijdelijk worden opgeslagen” vervangen door: in douane-entrepot worden opgeslagen of ingevolge wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen voorlopig of tijdelijk worden opgeslagen.

B. In artikel 40h, 3°, wordt „in entrepôt of ingevolge wettelijke bepalingen op den in-, uit- en doorvoer in tijdelijken opslag te zijn geweest” vervangen door: in douane-entrepot of ingevolge wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen in voorlopig of tijdelijke opslag te zijn geweest.

Artikel 41

In de Invoernoodwet 1939 (*Stb.* 639 R) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 1 wordt „entrepôt” vervangen door: douane-entrepot.

B. In artikel 9, letter *b*, wordt „de ambtenaren der Invoer-rechten en Accijnzen” vervangen door: de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

Artikel 42

Artikel 1 van het Besluit Regeling In- en Uitvoer 1944 (*Stb.* E 80)³⁾ wordt gelezen:

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:

„Onze Minister”: Onze Minister van Economische Zaken;

„invoer van goederen”: het brengen van goederen in het vrije verkeer;

„uitvoer van goederen”: het brengen van goederen buiten het vrije verkeer;

„goederen”: alle roerende goederen in de zin van het bepaalde in de artikelen 565 en 566 van het burgerlijk wetboek, met uitzondering van geld en geldswaardig papier.

Artikel 43

In het Deviezenbesluit 1945 (*Stb.* F 222)⁴⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 5, onder 14, wordt „invoer in het vrije verkeer rechtstreeks uit het buitenland of na voorafgaande opslag

in entrepôt” vervangen door: het brengen van roerende goederen in het vrije verkeer.

B. In artikel 5, onder 15, wordt „uitvoer uit het vrije verkeer, met dien verstande, dat entrepôts van binnenlandse goederen of hiermede voor de statistiek van de in- en uitvoer gelijkgestelde goederen” vervangen door: het brengen van roerende goederen buiten het vrije verkeer, met dien verstande dat accijns- en fabrieksentrepôts, als bedoeld in de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31).

C. In artikel 5, onder 15, letter *d*, wordt „waar het, alvorens naar het buitenland te vertrekken, door ambtenaren der invoerrechten en accijnzen moet worden uitgeklaard” vervangen door: waar, alvorens het naar het buitenland mag vertrekken de douaneformaliteiten bij het uitgaan moeten worden vervuld.

D. In artikel 16, eerste lid, letter *f*, vervalt: „in het vrije verkeer”.

Artikel 44

Artikel 33, vierde lid, van de Woonruimtetwet 1947 (*Stb.* H 291)¹⁾ vervalt.

Artikel 45

Artikel 2, tweede lid, eerste volzin, van de Meetbrievwet 1948 (*Stb.* I 492) wordt gelezen:

Bij vertrek uit en bij binnenkomst in een Nederlandse haven moet de meetbrief worden vertoond aan de betrokken ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

Artikel 46

In artikel 1, 3°, van de Wet op de economische delicten (*Stb.* 1950, K 258)²⁾ vervalt het bepaalde in letter *b*.

Artikel 47

In de Statistiekwet 1950 (*Stb.* K 302) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 1 wordt gelezen:

Artikel 1. 1. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur, ten dienste van de statistiek van de in-, uit- en doorvoer, nadere bepalingen vast te stellen omtrent de goederenaangiften die volgens de wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen worden vereist.

2. De nadere bepalingen betreffen onder meer de aangifte van soort, hoeveelheid en waarde, alsmede van land van herkomst en van bestemming der goederen.

B. Artikel 2 vervalt.

C. Artikel 3 wordt gelezen:

Artikel 3. 1. De aangever is op vordering van de ambtenaar bij wie een goederenaangifte als is bedoeld in artikel 1 wordt ingeleverd, verplicht deze terstond inzage te verlenen van de bij de goederen behorende vrachtbrieven, cognosseminten of andere ladingspapieren.

2. Hij aan wie inzage van de in het vorige lid bedoelde bescheiden wordt verzocht, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tenzij het tegendeel aannemelijk is.

D. Artikel 4 wordt gelezen:

Artikel 4. De ambtenaren der invoerrechten en accijnzen zijn bevoegd binnengekomen en uitgaande douanegoederen in de zin van de wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen, alsmede goederen ten aanzien van welke de ingevolge die bepalingen vereiste aangifte niet is gedaan, te onderzoeken en daarvan de hoeveelheid op te nemen.

E. Artikel 5 vervalt.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 mei 1958 (*Stb.* 296).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 december 1958 (*Stb.* 698).

³⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 december 1961 (*Stb.* 435).

⁴⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 22 juni 1950 (*Stb.* K 258).

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 december 1953 (*Stb.* 661).

²⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 24 maart 1961 (*Stb.* 135).

F. In artikel 6 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Voor de tekst van het artikel wordt het cijfer „1” geplaatst.
2. In het bepaalde onder 2° vervalt „en wegens dit feit niet reeds een verhoging van de ter zake van de invoer geheven rechten verschuldigd is”.
3. In het bepaalde onder 3° wordt „tot verblijf binnenslands” tweemaal vervangen door: ten invoer.
4. Als tweede lid wordt toegevoegd: 2. Hij die niet voldoet aan een hem krachtens artikel 3 opgelegde verplichting wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

G. In artikel 7 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het eerste lid wordt gelezen:
 1. Indien bij verificatie van een aangifte ten invoer of ten uitvoer, dan wel van het daarop afgegeven document, de ambtenaar die de verificatie verricht, van oordeel is dat de waarde te hoog of te laag is aangegeven en artikel 98 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) ter zake niet van toepassing is, roept hij de beslissing in van de inspecteur der invoerrechten. Hij doet daarvan, desverlangd schriftelijk, mededeling aan de aangever, aan zijn gemachtigde of aan degene die vanwege hem tegenwoordig is.
 2. Het tweede en het derde lid vervallen.
 3. Het vierde lid wordt gelezen:
 4. Indien aan de ambtenaar niet blijkt, dat de aangever voldoende gegoed is en binnen het rijk woont of is gevestigd, kan hij de goederen aanhouden en onder bewaring van de ontvanger der invoerrechten of, bij gebreke van die, van de ontvanger der accijnzen stellen.
 4. Het zesde lid wordt gelezen:
 6. Indien ook de inspecteur van oordeel is dat de waarde onjuist is aangegeven, nodigt deze de aangever binnen acht dagen na de in het eerste lid bedoelde mededeling bij aangezekende brief of tegen gedagtekend ontvangstbewijs uit om binnen een bij de uitnodiging te stellen termijn, welke op verzoek kan worden verlengd of verkort, bescheiden over te leggen waarvan de kennisneming bevorderlijk kan zijn voor een juiste beoordeling van de waarde der goederen.

5. Het achtste lid wordt gelezen:

8. Hij stelt binnen een maand na het verstrijken van de voor het overleggen van bescheiden gestelde termijn, de waarde bij een met redenen omklede uitspraak vast. Afschrift van de uitspraak wordt aan de aangever gezonden bij aangetekende brief of hem uitgereikt tegen gedagtekend ontvangstbewijs. De termijn van een maand kan in overeenstemming met de aangever worden verlengd.

H. Artikel 8 wordt gelezen:

Artikel 8. 1. De aangever die bezwaar heeft tegen een ingevolge artikel 7 te zijnen aanzien gedane uitspraak van de inspecteur kan binnen twee maanden nadat het afschrift van de uitspraak aan hem is verzonden of uitgereikt, in beroep komen bij de Tariefcommissie.

2. Het beroep wordt ingesteld bij een met redenen omkleed beroepschrift. Bij het beroepschrift wordt een afschrift van de uitspraak overgelegd.

IJ. Artikel 9, tweede lid wordt gelezen:

2. Het bepaalde in de artikelen 14, 15 en 16 van de Waardewet 1927 (*Stb.* 17) ¹⁾ geldt ook voor de toepassing van deze wet.

K. Artikel 10 vervalt.

L. Artikel 11 wordt gelezen:

Artikel 11. Ingeval de inspecteur dan wel de Tariefcommissie de waarde heeft vastgesteld op een bedrag dat meer dan tien ten honderd hoger of lager is dan is aangegeven, belooft de aangever een administratieve boete van een ten honderd van het verschil tussen de vastgestelde waarde en de aanvankelijk aangegeven waarde. Op die administratieve boete zijn de artikelen 142, 143 en 144 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen van toepassing.

M. In artikel 12 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het eerste lid wordt gelezen:

1. Hij die goederen ten doorvoer dan wel tot inslag in of tot uitslag uit douane-entrepot aangeeft, wordt, indien de goederen niet overeenkomstig de in de aangifte vermelde bestemming worden doorgevoerd, niet worden ingeslagen in of worden uitgeslagen uit douane-entrepot, gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

2. Het derde lid wordt gelezen:

3. Indien in de gevallen als zijn bedoeld in het eerste en het tweede lid, de doorvoer dan wel de inslag in of de uitslag uit douane-entrepot, onderscheidenlijk het uitgaan en het binnenkomen van de goederen ingevolge de wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen ter kennis moet worden gebracht van de ontvanger der invoerrechten, en die kennisgeving na verloop van de ter zake gestelde termijn of, indien zodanige termijn niet is gesteld, na verloop van zes weken sedert de aangifte, niet is binnengekomen, wordt — behoudens tegenbewijs — de doorvoer, de inslag in of de uitslag uit douane-entrepot, onderscheidenlijk het uitgaan en het binnenkomen van de goederen geacht niet te hebben plaats gehad.

N. Artikel 13 wordt gelezen:

Artikel 13. De artikelen 6 en 12 zijn niet van toepassing, indien het feit strafbaar is gesteld bij wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen of indien ingevolge die bepalingen ter zake een administratieve boete is belopen.

O. Artikel 14 wordt gelezen:

Artikel 14. Op de invordering van de ingevolge deze wet verschuldigde administratieve boete is het bepaalde in hoofdstuk IX van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen van toepassing.

P. Artikel 15 vervalt.

Q. Artikel 17 wordt gelezen:

Artikel 17. De artikelen 191, eerste lid, 192 — 195 en 197 — 211 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen vinden overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat waar in die artikelen wordt gesproken van wettelijke bepalingen daaronder worden begrepen de wettelijke bepalingen inzake de statistiek.

R. In artikel 18 wordt na het woord „invoerrechten” ingevoegd: en accijnzen.

S. Artikel 19 vervalt.

Artikel 48

De Waarborgwet 1950 (*Stb.* 1951, 526) ¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

A. In artikel 6bis, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Vóór de tekst van het eerste lid wordt het cijfer „1.” geplaatst.
2. Vóór de tekst van het tweede lid wordt het cijfer „2.” geplaatst.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 12 februari 1960 (*Stb.* 44).

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij het Koninklijk besluit van 19 december 1947 (*Stb.* H 439).

3. Het derde en het vierde lid worden vervangen door:

3. Met betrekking tot het waarborgrecht, het essaailoon en de daarop vallende kosten en interest vinden de bepalingen van de Hoofdstukken IX en X, met uitzondering van de artikelen 151 en 152 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) overeenkomstige toepassing. Voor de toepassing van die bepalingen worden het waarborgrecht en het essaailoon als belasting aangemerkt.

B. Artikel 18, laatste lid en artikel 19, laatste lid, vervallen.

C. Artikel 22 wordt gelezen:

1. De essayeur is bevoegd om, indien hij vermoedt dat de platina, gouden en zilveren werken, waarvan stempeling op een der gewaarborgde gehalten wordt verlangd, met ijzer, koper, hars of enig andere stof opgevuld of ook op een bedekte wijze met soldeersel overladen zijn, in tegenwoordigheid van de aanbieder door te snijden.

2. Dezelfde bevoegdheid heeft de essayeur ten aanzien van reeds in de handel aanwezige voorwerpen welke van een gehaltemerk zijn voorzien, met dien verstande dat deze voorwerpen in tegenwoordigheid van de houder worden doorgesneden.

3. Blijkt het vermoeden juist, dan wordt degene die het werk ter keuring heeft aangeboden of de houder van het reeds in de handel aanwezige voorwerp medegedeeld, dat de werken of voorwerpen niet tot de stempeling kunnen worden toegelaten of dat deze ten onrechte van een gehaltemerk zijn voorzien en wordt het reeds aanwezige merk vernietigd.

4. In het tegenovergestelde geval wordt aan die aanbieder of houder van rijkswege de waarde van het fatsoen van het doorgesneden werk of voorwerp vergoed.

D. In artikel 24, eerste lid, wordt „een verschil in gehalte bevonden wordt, als in artikel 18 bedoeld,” vervangen door: een lager gehalte wordt bevonden dan dat hetwelk in het bordereel of de inventaris is opgegeven.

E. In artikel 25ter, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Vóór de tekst van het eerste lid wordt het cijfer „2.” geplaatst.

2. Vóór de tekst van het tweede lid wordt het cijfer „3.” geplaatst.

3. Vóór de bestaande tekst wordt een lid ingevoegd, luidende:

1. Alle burgerlijke gedingen waarin het rijk ter zake van de waarborg hetzij eisende, hetzij verwerende optreedt, worden in eerste aanleg ingesteld voor de arrondissementsrechtbanken en voorts in hoger beroep en cassatie voortgezet naar de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

F. In artikel 30 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid vervalt „, op verbeurte ener boete van honderd gulden,”.

2. In het tweede lid vervalt „, op straffe derzelfde boete”.

3. In het derde lid vervalt „, op verbeurte derzelfde boete”.

4. Aan de bestaande tekst wordt een lid toegevoegd, luidende:

4. Hij, die de in het eerste lid voorgeschreven aangifte heeft gedaan, blijft ondernemer totdat hij de in het tweede lid omschreven verplichting heeft nagekomen.

G. In artikel 32 vervalt „op verbeurte van een gelijke boete”.

H. In artikel 34 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid vervalt „, op straffe van verbeurdverklaring dier werken en van een geldboete van honderd gulden

voor de eerste, van tweehonderd gulden voor de tweede, en van vierhonderd gulden voor de derde en volgende malen”.

2. In het derde lid wordt „strafbepalingen” vervangen door: bepalingen.

IJ. Artikel 35, laatste lid, vervalt.

K. In artikel 36, eerste lid, vervalt „, op verbeurte ener boete telken reize van vijftig gulden”.

L. In artikel 37 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid vervalt „, op verbeurte ener boete van tweehonderd gulden,” alsmede „op straffe ener boete van vijftig gulden voor elk verzuim,”.

2. In het laatste lid vervalt „, op verbeurte van een boete van vijftig gulden voor elk verzuim,”.

M. Artikel 38, laatste lid, vervalt.

N. In artikel 39 vervalt vóór de tekst van het eerste lid het cijfer 1 en vervalt het tweede lid.

O. In artikel 39bis vervalt vóór de tekst van het eerste lid het cijfer 1 en vervalt het tweede lid.

P. In artikel 40 vervalt „op verbeurte van een boete van tien gulden”.

Q. In artikel 41, tweede lid, wordt „artikel 86” vervangen door: artikel 51a.

R. De artikelen 44 en 45 vervallen.

S. In artikel 46 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid vervalt „, op straffe ener boete van tweehonderd gulden,”.

2. Het tweede lid vervalt.

T. In artikel 48 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In de eerste volzin van het eerste lid vervalt „en zulks op verbeurte ener boete van vijftig gulden”.

2. In het tweede lid vervalt „, onder bedwang derzelfde straf,”.

U. In artikel 51 vervalt „, op de straffen bij artikel 34 bepaald”.

V. Na artikel 51 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 51a. 1. De ambtenaren van de waarborg hebben tot het uitoefenen van hun ambtelijk toezicht te allen tijde vrije toegang tot de winkels, werkplaatsen en woningen van de ondernemers.

2. In een woning treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan voorzien van een daartoe verstrekte bijzondere schriftelijke last van de hoofdessayeur in wiens dienstkring de woning is gelegen.

3. De last houdt in een aanduiding van de woning, zomede een nauwkeurige omschrijving van het met de visitatie beoogde doel.

4. Van het binnentreden in een woning tegen de wil van de bewoner wordt binnen tweemaal vierentwintig uren, onder vermelding van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmede beoogde doel, proces-verbaal opgemaakt en een afschrift daarvan aan de bewoner uitgereikt of te zijnen behoeve aan de woning bezorgd.

5. Indien aan de ambtenaren van de waarborg bij het uitoefenen van hun ambtelijk toezicht de opening van de huis- of winkeldeuren of de ontsluiting van een vertrek of een stuk huisraad geweigerd wordt of wel indien door hen niemand wordt aangetroffen, die hun de verlangde toegang verschaffen kan, zijn zij bevoegd de sluiting te doen verbreken, hetgeen

echter niet mag geschieden dan in tegenwoordigheid van een commissaris van politie of van de burgemeester der gemeente.

W. Artikel 52 vervalt.

X. In artikel 61 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. Het eerste lid wordt gelezen:

1. De notaris, griffier, deurwaarder of andere ambtenaar, te wiens overstaan een openbare veiling plaats heeft, of, bij ontstentenis van de zodanige, de bijzondere persoon, die de veiling of het toezicht daarop houdt, draagt zorg dat de platina, gouden of zilveren werken, niet voorzien van de vereiste stempeltekens, niet in openbare veiling komen of met die bestemming worden tentoongesteld.

2. Vóór de tekst van het tweede lid wordt het cijfer „2.” geplaatst.

Y. In artikel 62 vervalt de laatste volzin.

Z. In artikel 63 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid vervalt „, op verbeurte ener boete van tweehonderd gulden”.

2. In het tweede lid wordt „de overige ambtenaren der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen” vervangen door: de ambtenaren van 's rijks belastingdienst.

A.A. In artikel 64 wordt „Alvorens platina, gouden en zilveren werken, van buitenslands ingevoerd”, vervangen door: Alvorens ingevoerde platina, gouden en zilveren werken.

B.B. Artikel 68 vervalt.

C.C. Artikel 70, laatste lid, wordt gelezen:

Een exemplaar van de inventaris dient, nadat voor het waarborgrecht zekerheid is gesteld en nadat het exemplaar door de ontvanger van het in het eerste lid bedoelde kantoor is aangevuld en gewaarmerkt, als geleidebrief ten geleide van de werken, die worden verzegeld of bewaakt, naar het opgegeven kantoor van de waarborg; de beide andere exemplaren worden door die ontvanger met de in het tweede lid bedoelde bescheiden naar dat kantoor van de waarborg gezonden.

D.D. Artikel 75 vervalt.

E.E. In artikel 76 wordt „de volgbrief” vervangen door: de geleidebrief; voorts wordt in dat artikel „de afgetekende volgbrief” vervangen door: de afgetekende geleidebrief.

F.F. In artikel 77 wordt „de volgbrief” vervangen door: de geleidebrief; voorts wordt in dat artikel „borgtocht” vervangen door: zekerheid.

G.G. Artikel 83, tweede lid, vervalt.

H.H. In artikel 84 wordt „, wordt het transitopaspoort niet op de bij de wetten op de in-, uit- en doorvoer geregelde voet gezuiverd,” vervangen door: „wordt het doorvoerdokument niet op de bij de wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen geregelde voet gezuiverd, ; voorts wordt in dat artikel „paspoort” vervangen door: document.

I.I. Het opschrift van het Achtste Hoofdstuk wordt gelezen: Strafrechtelijke bepalingen

K.K. De artikelen 85bis tot en met 106 worden, voor zover zij niet reeds zijn vervallen, vervangen door de navolgende artikelen:

Artikel 86. Met geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden wordt gestraft:

a. hij die een werk ter keuring aanbiedt, dat is voorzien van een aangesoldeerd verlengstuk, waarvan het gehalte met dat van het werk zodanig verschilt, dat een onderzoek enkel van het verlengstuk tot onjuiste stempeling zou hebben geleid;

b. hij die een werk, dat met ijzer, koper, hars of enig andere vreemde stof is opgevuld of ook op een bedekte wijze met soldeersel is overladen, ter stempeling op een der gewaarborgde gehalten aanbiedt.

Artikel 87. Hij die een werk of een partij werken, waarvan stempeling op een van de gewaarborgde gehalten wordt verlangd, ter keuring aanbiedt, vergezeld van een borderel of een inventaris, houdende opgaaf van een hoger gehalte dan dat hetwelk blijkens onderzoek met inachtneming van artikel 2, tot grondslag van de stempeling moet strekken, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 88. De ondernemer die het in artikel 34 vervatte verbod overtreedt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 89. De ondernemer die een hem bij artikel 38 opgelegde verplichting niet nakomt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 90. Met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

a. hij die het beroep van werkmeester in platina, gouden en zilveren werken uitoefent zonder voorzien te zijn van de stempel, in artikel 13 omschreven;

b. hij die niet zorg draagt dat zijn meesterteken niet, in strijd met het bepaalde in artikel 46, op enig door een ander vervaardigd werk wordt afgeslagen;

c. hij die een hem bij artikel 30, 31, 32, 37, 61 of 63 opgelegde verplichting niet nakomt.

Artikel 91. Hij die een in artikel 35, 36, 39, 39bis, 48 of 62 opgelegde verplichting niet nakomt of een daarin vervat verbod overtreedt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 92. De ondernemer die de hem bij artikel 40 opgelegde verplichting niet nakomt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftientig gulden.

Artikel 93. De artikelen 191, eerste lid, 192-195 en 197-211 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen vinden overeenkomstige toepassing met dien verstande dat waar in die artikelen wordt gesproken van wettelijke bepalingen daaronder worden begrepen de wettelijke bepalingen inzake het waarborgrecht en het essaailoon en dat waar in die artikelen wordt gesproken van ambtenaren der invoerrechten en accijnzen daaronder worden begrepen de ambtenaren van de waarborg.

Artikel 49

In de Wet op de Omzetbelasting 1954 (*Stb.* 558) ¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 4 wordt gelezen:

Artikel 4. 1. Deze wet verstaat onder invoer van goederen: het brengen van goederen in het vrije verkeer, opslag in een fabrieksentrepot, als is bedoeld in de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31), daaronder begrepen.

2. Deze wet verstaat onder entrepot: een douane-entrepot, als is bedoeld in de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen, niet zijnde een fabrieksentrepot, als is bedoeld in het vorige lid.

B. In artikel 39 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt „een maand” vervangen door: twee maanden.

2. Het tweede lid wordt gelezen:

2. De artikelen 109, tweede lid en 110 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen en de artikelen 2, derde

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 27 juni 1962 (*Stb.* 225).

lid, 5 en 6 van de wet van 28 juni 1935 (*Stb.* 381) vinden ten aanzien van het beroep toepassing.

C. In artikel 40, tweede lid, wordt „een maand” vervangen door: twee maanden.

D. Artikel 43, eerste lid, wordt gelezen:

1. Op de invordering van aanslagen, opgelegd ingevolge artikel 37 of ingevolge op artikel 32 gegronde voorschriften is Hoofdstuk IX van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen van toepassing.

Artikel 50

Artikel 10, derde lid, van de Loodswet 1957 (*Stb.* 292) wordt gelezen:

3. De kapitein van een zeeschip verkrijgt slechts afrekening bij de dienst der invoerrechten en accijnzen en hij verkrijgt slechts vergunning om naar het buitenland te vertrekken, indien hij kan overleggen een bewijs van betaling of van zekerheidsstelling dan wel een door de ontvanger der loodsgelden afgegeven verklaring waaruit blijkt, dat geen loodsgelden en vergoedingen verschuldigd zijn. Die bewijzen en verklaringen worden kosteloos verstrekt.

Artikel 51

Artikel 1, derde lid, van de Landbouwwet (*Stb.* 1957, 342) wordt gelezen:

3. Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde worden fabrieksentrepots, als bedoeld in de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31), als bergplaatsen in het vrije verkeer aangemerkt.

Artikel 52

In de Luchtvaartwet (*Stb.* 1958, 47) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. In artikel 76, eerste lid, vervalt het bepaalde in letter *e*.

B. Artikel 77 vervalt.

Artikel 53

Artikel 82 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (*Stb.* 1959, 301) wordt gelezen als volgt:

Artikel 82. 1. In zaken waarin het bestuur van 's Rijks belastingen het proces-verbaal niet ingevolge het bepaalde in artikel 80, tweede lid, aan de officier van justitie heeft doen toekomen, geldt ten aanzien van het bestuur van 's Rijks belastingen hetgeen in artikel 118 van het Wetboek van Strafvordering ten aanzien van het openbaar ministerie is bepaald.

2. In de zaken, bedoeld in het vorige lid, wordt bij de toepassing van artikel 552a van het Wetboek van Strafvordering, alvorens het gerecht ingevolge het vierde lid van dat artikel een beschikking neemt, ook het bestuur van 's Rijks belastingen in de gelegenheid gesteld te worden gehoord en is, in afwijking van het bepaalde in artikel 552d van dat wetboek, niet het openbaar ministerie doch het bestuur van 's Rijks belastingen bevoegd tot het instellen van beroep in cassatie. De griffier van het gerecht hetwelk in die zaken ingevolge artikel 552a, vierde lid, van dat wetboek een beschikking neemt, deelt deze onverwijld mede aan het bestuur van 's Rijks belastingen.

Artikel 54

Artikel 3, derde lid, van de wet van 3 maart 1960 (*Stb.* 102), tot wering van besmettelijke ziekten bij nertsen wordt gelezen:

3. De artikelen 76, 85bis en 91 van de Veewet¹⁾ zijn van overeenkomstige toepassing.

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 25 januari 1961 (*Stb.* 19).

HOOFDSTUK VI

Overgangsbepalingen

Artikel 55

1. De bij deze wet ingetrokken, vervallen of buiten toepassing verklaarde regelingen en de krachtens die regelingen uitgevaardigde voorschriften blijven toepassing vinden voor zover de bepalingen daarvan betrekking hebben op:

a. de verplichtingen welke ingevolge die bepalingen bestaan ten aanzien van documenten en andere bescheiden, voor zover die documenten en bescheiden nog niet zijn gezuiverd op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, alsmede op de rechtsgevolgen — daaronder begrepen de gevolgen van strafrechtelijke aard — welke ingevolge die bepalingen ontstaan uit het niet of niet volledig zuiveren van zodanige documenten en bescheiden, met dien verstande echter, dat de zuivering daarvan plaats vindt overeenkomstig door Ons bij algemene maatregel van bestuur vast te stellen voorschriften;

b. ambtelijke bevoegdheden ten aanzien van aangiften en documenten, indien deze nog niet voor visitatie of verificatie zijn afgetekend op het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, alsmede op de rechtsgevolgen — daaronder begrepen de gevolgen van strafrechtelijke aard — welke ingevolge die bepalingen bestaan bij ambtelijke bevindingen bij de uitoefening van die bevoegdheden, zomede op de rechtsmiddelen welke tegen die bevindingen kunnen worden toegepast;

c. strafbare feiten welke zijn begaan vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt;

d. de vaststelling van de waarde van goederen, de rechtsmiddelen daartegen, alsmede de rechtsgevolgen welke ingevolge die bepalingen bestaan in geval van waardeverhoging, indien de goederen zijn aangehouden vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, dan wel zijn aangehouden ingevolge letter *b*;

e. de rechtsmiddelen tegen de beslissing inzake de vermelding van goederen in specifieke aangiften, tegen de toepassing van het tarief van invoerrechten en van de tabel van bijzonder invoerrecht, indien de goederen ten invoer zijn aangegeven vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt;

f. de rechtsmiddelen tegen aanhalingen van vervoermiddelen, kennelijk ingericht of toegerust om goederen aan het toezicht te onttrekken of om genomen dwangmaatregelen te verijdelen en van voorwerpen, kennelijk bestemd om goederen aan het toezicht te onttrekken of om een vervoermiddel in te richten om goederen aan het toezicht te onttrekken of dwangmaatregelen te verijdelen, indien die aanhalingen hebben plaats gehad vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt;

g. de behandeling van ten invoer verboden, onbekende en onbeheerde goederen, indien deze zijn aangebracht vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt;

h. de invordering, indien het betreft een schuld welke invorderbaar is geworden vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt;

i. andere door Ons bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen onderwerpen, in de gevallen bij die algemene maatregel van bestuur bepaald.

2. In afwijking in zoverre van het eerste lid, letters *a*—*c*, vinden ten aanzien van de daar bedoelde strafbare feiten de artikelen 197—207 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen toepassing, behoudens voor zaken waarin reeds het instellen van een gerechtelijk vooronderzoek is gevorderd of een dagvaarding ter terechtzitting in eerste aanleg is uitgebracht.

Artikel 56

1. De publieke, particuliere en fictieve entrepots voor buitenlandse goederen, welke bestaan op de dag, voorafgaande aan het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, worden aangemerkt als publieke, particuliere, onderscheidenlijk fictieve douane-entrepots; de op die dag bestaande particuliere en fic-

tieve entrepots voor binnenlandse goederen worden aangemerkt als particuliere onderscheidenlijk fictieve accijnsentrepots. De op die dag bestaande algemene entrepots en fabrieksentrepots worden aangemerkt als publieke douane-entrepots, onderscheidenlijk fabrieksentrepots.

2. De voor de in het eerste lid bedoelde entrepots verleende goedkeuringen worden geacht te zijn verleend krachtens artikel 34 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen; aan de beheerders van die entrepots wordt geacht een vergunning van de wet te zijn verleend op de voet van artikel 35.

Artikel 57

De personen die zijn geadmitteerd als convooilopers, expediteurs, scheepsmakelaars en cargadoors vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, worden geacht als douane-expediteurs te zijn toegelaten op de voet van artikel 55 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen.

Artikel 58

De borgtochten en andere vormen van zekerheid voor de nakoming van de verplichtingen, voortvloeiende uit de bij artikel 3 ingetrokken wetten en de krachtens die wetten uitgevaardigde voorschriften, welke zijn gesteld vóór het tijdstip waarop deze wet in werking treedt, worden, voor zover die zekerheid niet wordt gewijzigd of opgeheven, geacht op de voet van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen te zijn gesteld voor overeenkomstige verplichtingen, voortvloeiende uit die wet of uit de krachtens die wet vastgestelde voorschriften.

Artikel 59

Onze Minister van Financiën stelt de voorschriften vast welke ter uitvoering van dit hoofdstuk nodig zijn.

Slotbepalingen

Artikel 60

De teksten van de Statistiekwet 1950 en van de Waarborgwet 1950 worden door Onze Minister van Financiën overgebracht

in de wettelijke spelling en door Onze Minister van Justitie in het *Staatsblad* geplaatst. Onze Minister van Financiën stelt tevens de nummering van de artikelen, alsmede de aanduiding van de onderdelen van die artikelen opnieuw vast, zulks met inachtneming van de bestaande volgorde en brengt de aanhalingen in die wetten van artikelen en onderdelen van artikelen daarmee in overeenstemming.

Artikel 61

Deze wet treedt in werking met ingang van 1 oktober 1962.

Artikel 62

Deze wet kan worden aangehaald als „Invoeringswet douanewetgeving”.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 2 augustus 1962.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Financiën,

VAN DEN BERGE.

Uitgegeven de achtentwintigste augustus 1962.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 61/62, 6671; Hand. II 61/62, bladz. 1213—1215;

Bijl. Hand. I 61/62, 6671; Hand. I 61/62, bladz. 575—577.